

ea q̄ luce on̄dūt. istis oculis p̄t hō bene
viti et male. Tu poteris dicere deo male fecit
q̄ dedit hōi tales oculos certe nō. q̄ oculi
iusti boni sūt et sūt ad p̄fectōz cōpōz. s̄ tñ
abusu oculorū malū ē et ille vitiosus ē
sic volūtas i aīa nra ē magnū decōr et ē
p̄fectio aīe q̄ sine ip̄a nō possēz recte
vivē. s̄ abusu volūtat̄ malū vnde volūtas
aversa abono i cōmutabili et cōversa
ad p̄ bonū aut ad p̄teritū aut ad m̄teritū
peccat. Ad p̄ bonū cōvertit̄ cū sūe p̄tāt
vlt̄ eē et nō deo subiecta ad p̄teritū
cōvertit̄ cū illa que aīa deū sūt pl̄
appetit quā deū sed ad m̄teritū cōvertit̄
tūc aīa voluptatē op̄eris diligit.

Nota materiā delibertate spūs

seu paup̄tate. Dicit̄ em̄ p̄mo paupes
spūs 2° volūtatē paupes 3° delibō spūs
idem tñ sensū q̄uis alia vā. Sed est ad
uertendū qui sūt illi q̄ v̄ vitate poss
int dicit̄ et esse delibero spūs seu paupes
spūs. Vnde aliqua ex illis tangam q̄ con
stituūt hōiez in tali p̄fectione s̄ exoga
tōz. Doctores qui distinguūt delibertate
spirituū dicit̄ q̄ p̄ma et s̄ma libertatis
ē imp̄formis diuini p̄cipue i spūs s̄to p̄re
sūe. Ille em̄ spūs est tertia p̄sona mdi
uini et est in essēcia v̄nq̄ cū patre et
filio cū discreatione p̄sonali sine omni
differēcia vere deitatis. Des̄tō delibertate
spirituū angelicū illi cū libertate
volūtat̄ sūerunt creati et libertati
dimissi ita q̄ poterāt se cōtere ad p̄mū
bonū ul̄ auertere. Solibertate q̄ sua a
se cōuertit̄ ad dē et i cōuersione con
firmati p̄ cōfirmatōz magis libertati
dediti p̄t q̄ libertatem v̄iamore et effi
caiorēm ingressū i p̄m diuinitat̄ sp̄m
lū recepit. s̄ nō i retardaōe et impedi
mētō quo ad p̄tēas illas ymaginē dei
facētes et quo ad actū p̄tēas earū dē
Sed tūc dubitat̄ an isti spūs angelici stan
tes in tali libertate nulla cōactione ha
buerint. De adactōz q̄ v̄no. s̄c̄ alio.
nō v̄ rōne obiecti v̄ cōtra v̄sio aliq̄
ligat p̄tēas seuibile q̄ i ip̄a oīa
vident̄ q̄ spectāt ad b̄tūdine. Obiectū
est illud q̄ s̄ime delectabile ē et i nullo
p̄m̄tū difficiabile ib̄n ligat q̄ est cō
firmatiū p̄tēas p̄ ideo spūs racione

potēcie stat̄ in sua libertate. Rōne aut̄
obiecti est dulcis et amorosa cōactio s̄
delectabile facit tractū in hōie delecta
bilis op̄at̄ et maiore itēcū facit tractū.
Cū q̄ oīa desiderabilia s̄imo bono nō
valeat cōp̄erari q̄ oīe desiderū aīe
et cōp̄er cōplet. q̄ angeli rōne obiecti
se n̄ p̄t auertere. stantes i sua libertate.
Sed q̄re angelū q̄ntū ad op̄erēs poten
tēas. m̄grediendo illud sp̄culū nō
h̄t retardatiū. Rō ē q̄ nullū impedi
mētū h̄t ab aliquo cōpore rōne aliā
inclinatōz n̄alis. Nō delibertate tēcū
spūs s̄z aīe separāte ad cōpore q̄ ē i celo
illa stat̄ i libertate tñ h̄t retardatiū
an resurrector cōpore p̄ter m̄m̄tōz
n̄alem quā habet ad cōpore. Delibertate
spūs aīe quēte que reddet hōm̄nem
p̄fectū in hac vita quēte alibi.

Querit̄ utrū anima beata

in patria tñ habeat gaudiū sine suo
corpore ul̄ in q̄ ul̄ in aīa ul̄ v̄trum
suo corpore gl̄ioso sibi post vltimā re
surrector cōiuncto magis recipiat
gaudiū rōne cōpore. Et p̄mo on̄do q̄
aīa i patria nō habet tñ gaudiū sine
corpore gl̄ioso s̄c̄ cū corpore. Rō q̄ vbi
gaudiū addit̄ gaudiū ibi augmētāt
et vbi ē duplex gaudiū ibi magis quā
simplex. Sed post vltimā resurrector
q̄ corpore cū suis dentibz quēte aīe
tē cōpore gaudebit et aīa s̄l̄iter. et sic
gaudiū duplicabit̄. Inoppōitū on̄do
q̄ aīa nō habebit magis gaudiū adue
niēte corpore q̄ s̄i corpore. Rō vbi est
s̄mū gaudiū ibi nō p̄t eē magis sed
i regno dei vbi ē aīa ibi s̄mū gaudiū
q̄ adueniēte corpore nō erit magis
i aīa. p̄terea vbi ē p̄fectū gaudiū
ibi n̄ p̄t aliq̄ sup̄addi q̄ redderet illud
p̄fectū q̄ nō ibi eēt p̄fectissimū q̄ est
falsū. Quēte p̄t v̄ndēxi ad q̄z melius
gaudiū in celo dulcedo et letitia oīs
deor et oīs pulchritudo vnde ē ul̄ aq̄
p̄cedit ab h̄m̄tate p̄p̄i ab angelis
abta virgine ul̄ a s̄is aliis. Dico q̄ nō
si em̄ esses i celo et nō videres nec hu
manitate p̄p̄i nec beatā virgine nec
angelos nec aliq̄ s̄orū haberes tñ
gaudiū in f̄m̄tū nec in q̄ haberes
de v̄no cōine de p̄mo substāciali. Dū
tñ h̄tes cōm̄tōz intuitiū diuinitat̄.